

Hoofdman Hoogeloons gilde Sint Joris verrast bij viering hoogste punt bouw schuilhut

17-6-2000

Kees Swaanen 'vereerd' met gedenksteen

Door onze correspondenten
Toos Verberne

HOOGELOON - 'Eerste steen gelegd door Kees Swaanen. Hoofdman Gilde Sint Joris. 26-6-2000.' Kees Swaanen uit Hoogeloon mocht gisteren in de in aanbouw zijnde schuilhut van het gilde op Landrop tot zijn verrassing een gedenksteen onthullen waarop deze tekst stond. De steen met zijn naam kwam tevoorschijn toen de hoofdman van Sint Joris op verzoek van gildenbroeder Jan van der Zanden de vlag verwijderde die de steen verhulde. Dit alles gebeurde omdat bij de bouw het hoogste punt van de schuilhut is bereikt.

Swaanen viel de eer te beurt een gedenkteken te krijgen omdat hij bergen werk heeft verzet voor het gilde, ook voor het tot stand komen van een schuilhut. Terwijl de Show- en Drumfanfare Sint Joris een 'lang zal hij leven' speelde, kon Swaanen even bekomen van de doorstane emoties. Vorige week was hem voorgehouden dat de uitsparing in de muur bedoeld was voor een alarminstallatie. Zo'n alarm vond hij niet nodig, maar hij was met het antwoord op zijn vraag toch tevreden geweest.

„Ik kan er niet goed tegen als ik iets niet weet”, zei hij gisteren. „Ik vond de laatste vergadering al zo rumoerig dat

ik nog gezegd heb dat ik de baas ben. Maar, ik ben zeer vereerd.”

Keizer Piet Beerens had de eer om de vlag te hijsen. De officiële handelingen vonden plaats na het traditionele koningschieten op kermisdonderdag. Sint Joris was hierbij alleen maar toeschouwer; gilde Sint Sebastiaan was dit jaar aan de beurt.

Sint Joris moest verhuizen omdat er in de Tollande een uitbreiding stond te gebeuren. Bij 'schatbewaarder' Bert van Rooy werden de kruisboogschutters altijd gastvrij ontvangen, maar 'bij een particulier achterom gaan is ook niet alles', zegt Jan van der Zanden. „Als er een wedstrijd

geschoten werd, moest je de bezoekers tussen de koeien-vlaaien door sturen.”

De zoektocht naar een alternatief leidde drie jaar geleden naar een gemeentelijk perceel op Landrop. Dit stukje grond was bedoeld voor een eventuele uitbreiding van het sportpark. De gemeente had er boompjes op geplant, bedoeld om ooit elders in de gemeente te gebruiken. Dit is echter nooit gebeurd. Het gilde rooide die aanplant, plaatste schutsbomen en een *unit* die bij slecht weer onderdak biedt.

De nieuwbouw van tien bij zeventien meter bestaat uit een ontmoetingsruimte en een opslag voor materialen

als vlaggen en trommels die nu op verschillende plaatsen liggen. „We hebben veel instellingen en fondsen aangeschreven om geld te vragen, maar het resultaat was ongeveer nihil”, aldus Dorus Antonis van de bouwcommissie. „Een aantal bedrijven sponsoorde wel materiaal.”

Door alles met eigen mensen te verwezenlijken, konden de bouwplannen toch worden uitgevoerd. De jaarlijkse 'trekker-trek' had intussen de kas gespekt. Antonis: „Het opstarten van de bouw was moeilijk. Daarna liep het goed. Alle leden, op de oudsten na, werken mee. Het zijn niet allemaal bouwvakkers natuurlijk. Maar de een sjuwt ste-